

Confidentiality and Disclosure in Dating and Shidduchim

רב דניאל שטיין

א. **שו"ע (חו"מ סי' רכ"ח סע' ו')** - אסור לרמות בני אדם במקח וממכר או לגנוב דעתם, כגון אם יש מום במקחו צריך להודיעו ללוקח וכו' ואם הוא דבר דאי בעי ליה לאסוקי אדעתיה וכו' ומטעה עצמו וכו' אין צריך להודיעו.

ב. **גמ' ב"מ (ס.)** - אין מפרכסין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים.

ג. **ס' החסידים (סי' תק"ז)** - לא יכסה אדם מום בני ביתו, אם צריכים בניו או קרוביו להזדווג, אם יש להם חולי שאלו היו יודעים אותם המזדווגים עמהם אותו חולי, לא היו מזדווגים, יגלה להם פן יאמרו קדושי טעות היו.

ד. **ס' חפץ חיים (הל' רכילות כלל ט' ציור ג')** - אם הוא רואה שאחד רוצה להשתדך עם אחד וידוע לרואה הזה כי החתן יש לו "חסרונות עצומים" והמחתן אינו יודע מזה דבר ואילו היה יודע לא היה מתרצה לזה יש לגלות לו.

ה. **רמב"ם (פ"א רוצח הי"ד)** - הרואה את חבירו טובע בים או ליסטים באים עליו או חיה רעה באה עליו ויכול להצילו וכו' ולא הציל, או ששמע גוים או מוסרים מחשבים עליו רעה וכו' ולא גלה אוזן חבירו והודיעו וכו' העושה אותם עובר על לא תעמוד על דם רעך.

ו. **גמ' יומא (ד:)** - מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר, עד שיאמר לו לך אמור שנאמר וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר.

ז. **גמ' ב"ב (טז.)** - ולב אלמנה ארנין - דכל היכא דהוה אלמנה דלא הוה נסבי לה, הוה אזיל שדי שמיה עילוה, והוה אתו נסבי לה. [פרש"י - אומר שהיא קרובתו או מדבר בה להשיאנה].

ח. **גמ' יבמות (מה.)** - ההוא דאתא לקמיה דרב, אמר ליה עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל מהו, אמר לו הולד כשר, אמר ליה הב לי ברתך, לא יהיבנא לך וכו', א"ל או גלי, או נסיב בת מינך. [פרש"י - לך במקום שלא יכירוך ושא בת ישראל שאילו יכירוך לא יתנוה לך].

ט. **ר"ן לכתובות (נט: בדפי הרי"ף)** - וכן הדין באלמנה לכ"ג וממזרת ונתינה לישראל שאע"פ שלא הכיר בהן יש להן תוספת שלא היה הדבר מוטל עליהן לגלות דסברי דאפשר שיערב עליו המקח ואף על פי שיש איסור בדבר משא"כ במומין ובנדרים שאין אדם ניפייס בהן.

י. **חזו"א (סי' ע"ט אות ט"ז)** - ונראה דדוקא נדרים ומומין ואיילונית וכיוצ"ב שנפשו של אדם סולדת מהן חשיב בסתם כתנאי מפורש אבל עריות לא חשיב מום במיחוש האדם דנפשו של אדם מחמתן ונהי דלאחר התבוננות יתחרט אבל הכא הנידון הוא על רגע הקדושין והחופה שאילו נודע לו עכשיו ברגע ששמח בקרבתה ומתעצב בריחוקה אי היה שב כרגע וכובש יצרו וזה לא חשיב אומדנא דמוכח.

יא. **ריטב"א חולין (צד.)** - ואיסור גניבת דעתו של נכרי כתבו קצת רבותינו בשם בעלי התוספות ז"ל שהוא איסור תורה דנפקא לן מדכתבי לא תגנובו.

יב. **רמב"ם (פי"ח מכירה ה"א-ב')** - אסור לרמות את בני אדם במקח וממכר או לגנוב את דעתם.

יג. **רמב"ם (פ"ב דעות ה"ו)** - אסור לאדם להנהיג עצמו בדברי חלקות ופיתוי, ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב אלא תוכו ככרו והענין שבלב הוא הדבר שבפה, ואסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעת הנכרי וכו' ואפילו מלה אחת של פיתוי ושל גניבת דעת אסור, אלא שפת אמת ורוח נכון ולב טהור מכל עמל והוות.

יד. **ס' בינת השידוך (עמ' 534)** - [בשם הגר"י זילבערשטיין בשם החזו"א] כי כל דבר שהצבור מקפיד הוי מום וגם אין זה מהתבונה להסתיר דבר שסופו יתגלה והתרעומת תשאר לכל החיים לכן חייבים לספר, אולם לא בפגישה הראשונה כי בפגישות האחרונות לקראת הסוף.

טו. **תשו' אג"מ (או"ח ח"ד סי' קי"ל)** - ובדבר אם צריכה את להגייד להבחור שירצה לישא אותך לאשה, ודאי את צריכה לגלות לו, אבל אינך צריכה להגייד לו בראיה והכרה דפעם ראשונה שעדיין לא ידוע אם ירצה בכלל השידוך וממילא אסור או להגייד לו, ורק אחרי שתדעי שרוצה לישא אותך בברור שכבר אמר לך ודבר הנישואין